

Die Olieelamp

Blad van die Jeug in die Vrye Gereformeerde Kerke van Suid-Afrika

Internasionale Uitgawe

REDAKSIONEEL

Welcome to another international edition of our youth magazines, I believe it is the third one already!

As the editor of the Australian magazine it is a pleasure to be able to share with you the articles in this magazine. Cooperative efforts such as this can go a long way to cementing the relationship that we

may have in our Lord Jesus Christ. Youth from different countries may read and write and challenge one another to live their lives in a manner which is

pleasing to Him.

It is a humbling experience to understand that the Almighty God uses us in His church work. Christ gathers, defends and preserves His Church, and He uses sinful people to do so. What a responsible task that we're given. Such a task is not to be taken lightly but to be given our full attention.

Life is service, service to God and neighbour. Good servants do the best they can, they hone their skills and seek to better themselves, not for their own sake but for those whom they serve. They take every opportunity to develop their talents and present them selves to the Master.

We pray that this international edition may also go some way to helping us all to present ourselves to the Master, as willing instruments to do His bidding. Soli deo Gloria!

A considerable amount of work goes into producing an edition such as this and I thank all those who contributed to its production.

May our Lord bless us in all that we do. May He surround us with His love and care and may His peace dwell within us.

Mick ten Haaf.

Editor: The Contender, Australia.

Jaargang 7 nr 6, Augustus 2003

INHOUD

Redaksioneel	1
Nederland	2
Studenteleven in Nederland	2
Australië	4
It's not just a movie	4
How much are we willing to give?	6
United States of America	8
Christian Student: Being different	8
Suid-Afrika	9
Wat 'n pret, ons bewandel die wet	9
Gelowige teenoor ongelowige studente	11
GENIET DIE LEWE	12
Student Life	15
Studying in South Africa: Time to get <i>unbalanced!</i>	16
Antarktika	18
'n Yslike ondervinding in Antarktika	18
Singapoer	21
Singapoer, o, Singapoer ...	21
Gedigte	23
Later is nou	23
Ander	24
Did you enjoy your last party?	24

STUDENTELEVEN IN NEDERLAND

Josine Berenst

Wil je in plaats van mij een artikel schrijven over "Studentenleven: geloven en genieten?" Een meisje uit Zuid-Afrika, mailde me met de vraag of ik iets in het Nederlands wilde schrijven voor de internationale uitgave van 'Olielamp', een blad door/voor gereformeerde jongeren in SA. Het is de bedoeling dat studenten uit verschillende landen iets hierover neerpennen, zodat je dus kunt zien hoe men tijdens de studententijd én lol maakt én oprecht christen wil zijn.

Hierboven staat te lezen wat mij gevraagd is te schrijven. Ik vind het een uitdaging om aan mensen met een totaal andere cultuur en geschiedenis te vertellen hoe het christelijke studentenleven in Nederland gaat. Allereerst zal ik beschrijven hoe het leven van studenten en christelijke studenten in het algemeen is en daarna zal ik het op mijn eigen leven toepassen en mijn conclusie trekken.

Als je een willekeurige Nederlander vraagt wat er bij hem opkomt als hij denkt aan een student dan zal er ongeveer het volgende antwoordt komen: iemand die veel feest (met een pak aan!!), 3 keer per week dronken is, geen geld heeft, leeft op een klein kamertje in een in maanden niet schoongemaakt huis, af en toe college's volgt en 2 jaar te lang over zijn studie doet. Dit beeld klopt voor de corpsballen en 'ufjes', de jongens en meisjes van de

oudste studentenverenigingen die van oorsprong verbonden zijn aan de universiteit en op een, voor mij onbekende manier, ook nog aan het koningshuis. In de loop van de eeuwen, vooral in de tweede helft van de 20e eeuw zijn er nog veel meer studentenverenigingen opgericht, allen met een eigen achtergrond. Sommige lijken op het beeld dat ik beschreef van de corporale verenigingen, anderen totaal niet! Het beeld dat van de studenten naar buiten komt, gaat vooral via deze verenigingen. Toch is nog minder dan de helft van alle studenten lid van zo'n vereniging en is het beeld ook erg eenzijdig. Al die hardwerkende en hard studerende studenten, die mooi op tijd afstuderen en vervolgens in de maatschappij verdwijnen vallen niet op, maar zijn zeer zeker wel aanwezig! Als ik schrijf over het studentenleven in Nederland ga ik uit van het beeld dat

REDAKSIES:

Pretoria:

Redaktrise: Tanya de Vente
Sekretaresse: Petra Ros
Lede: Wilma Lubbinge
Arjan van Houwelingen
Marius Bijker
Illustrasies: Alex van Houwelingen

Maranata:

Redaktrise: Cora Visser
Peningmeesteresse: Linda de Vente
Sekretaresse: Marie-Louise van den Bout
Lede: Johan de Vente
Thys van der Hout
Elizabeth Aartsma

Kaapstad:

Redakteur - Sjirk Geerts
Artikelversorger - Corrien Geleynse
Artikelversorger - Carina van Alten
Teksvorsorging - Sandra Scheltens
Sekretaresse - Lieneke Eefting
Finansies - Albert Drijfhout

Administrasie & uitleg:

Willemien Kleijn - willy_k@absamail.co.za
Arjan Bijker - bijker@absamail.co.za

Ons hoop om *Die Olielamp* 9 keer per jaar uit te gee.
Hierdie eksemplaar is ook elektronies beskikbaar by die volgende Internet adres:
<http://www.vgk.org.za/olielamp/>

voortkomt vanuit de studentenverenigingen. Bedenk dus dat dit niet het complete beeld is wat ik neerzet! Hoe zit het nou met de christelijke studenten? Nou, die hebben eigen verenigingen. Als je weet hoe kerkelijk Nederland eruit ziet, dan kan je nagaan wat voor en hoeveel christelijke studentenverenigingen er zijn. In de stad Utrecht, waar ik studeer, hebben we een algemeen christelijke, een "navigator" (evangelisch en gericht op missiewerk), een reformatorische, twee gereformeerde en een bijbelstudievereniging (ook van oorsprong evangelisch geloof ik!). Het voorbeeld van Utrecht is een goede illustratie voor de rest van Nederland. Je weet als christelijke student bijna niet wat je moet kiezen! Gelukkig zijn deze verenigingen niet meer, zoals vroeger, strikt gescheiden en elkaar verketterend, maar zijn ze, in ieder geval in Utrecht, verenigd in een samenwerkingsverband. Ook de gereformeerde verenigingen zijn tegenwoordig niet alleen meer voor de leden van de gereformeerde kerk vrijgemaakt, maar zijn 'opengesteld' voor studenten uit de hele gereformeerde gezindte. Omdat er niet heel erg duidelijke verschillen meer zijn tussen de christelijke verenigingen zal ik ze allemaal op een hoop gooien en het verschil beschrijven met de niet christelijke verenigingen. Want zijn de christelijke studenten nooit dronken? Zingen ze geen bralliederen maar psalmen? Op beide vragen kan ik nee antwoorden. Ook de christelijke studenten kunnen flink zuipen. En op de 'studentikoze' (= gedrag dat van oorsprong bij studenten past) verenigingen wordt flink gebrald (= heel hard zingen van niet al te inhoudelijke teksten).

Waar de christelijke studenten zich in onderscheiden is het besef dat er meer is dan alleen maar lege humor en lam gedrag. Er wordt gepraat, bijbelstudie gedaan en tot God gebeden en ja, er worden ook psalmen en andere christelijke liederen gezongen. Bovendien is het doel van deze studenten anders. Het gaat niet om zoveel mogelijk lol, zoveel mogelijk bier, sex en een goede titel halen zodat er later veel verdiend wordt. Nee, de lol is niet het doel maar een middel om uiting te geven aan het leven van een student. De doelstelling van de vereniging waar ik lid van ben, is

om ons te ontwikkelen tot 'christenacademicus' en daarbij voortdurend verbonden te zijn aan Gods woord.

Dit is allemaal leuk op papier, maar wat houdt dat in de praktijk nou in? Allereerst zal ik de verontruste lezers gerust stellen: dronkenschap is meer uitzondering dan regel. Ik heb het drinken genoemd om duidelijk te maken dat we niet veel beter zijn dan de niet-christelijke studenten, ik wil, naar mijn mening, fout gedrag niet verzwijgen. Het lid zijn van een christelijke vereniging houdt in de praktijk in dat er eens in de 2 weken een bijbelstudie avond is met een vaste groep, dat er tijdens de wekelijkse societeitsavond onder het genot van een biertje (of wat anders...) gepraat wordt over het geloof, maar ook over andere zaken die je zo kunnen bezig houden, maar dat er dan ook tijd is voor ontspanning en grappen. Verder wordt er voor en na vergaderingen gebeden en gezongen tot Gods eer. Wat steeds meer gebeurt is dat er open activiteiten zijn, waar mensen van buitenaf kunnen komen en eventueel bereikt kunnen worden met het geloof. Hierbij kun je denken aan lezingen over een aan geloof gerelateerd thema, maar ook een open bijbelstudieavond of een themaborrel. Ik schrijf expres dat het steeds meer gebeurt, want het is wel wat nieuws. Vroeger waren de verenigingen net als de kerken, veel meer naar binnen gericht. Maar met de verregaande secularisatie (= verwereldlijking, het verdwijnen van het christelijk geloof in de samenleving) komt steeds meer het besef dat we een taak hebben om naar buiten te treden. Wat al wel sinds het begin van de christelijke verenigingen bestaat zijn landelijke conferenties van studentenverbanden, waar over moeilijkheden gepraat wordt waar studenten tegenaan lopen en waar een christelijk thema centraal staat. Hier werd ik, in ieder geval, erg bewust van het feit dat ik anders ben dan andere studenten, juist omdat ik christen ben.

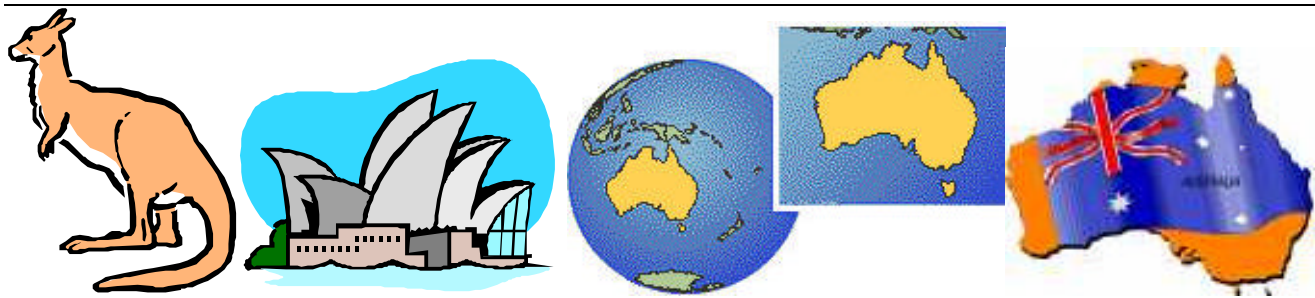
Ik zal nog als laatste vertellen hoe ik, als gereformeerde student, in het leven sta. Ik ben eerstejaars geneeskunde student en lid van de gereformeerde studentenvereniging in Utrecht. Ik merk dat ik, sinds ik studeer, meer bewust ben gaan nadenken hoe ik als

christen hoor te leven, juist ook omdat ik de hele dag tussen niet christelijke medestudenten zit. Gesprekken met verenigingsgenoten hebben me hier wel bij geholpen, maar ik merk dat ik persoonlijk, en de vereniging in zijn geheel, steeds weer aan het zoeken ben tussen het leven zoals andere studenten dat doen en het in de praktijk brengen van je christen-zijn. Het vinden van het evenwicht is moeilijk, en lukt vaak ook niet. Sommige studenten vinden het gewoon leuk om eens lekker te drinken, je kunt niet altijd maar over het geloof praten met je mede-studenten en een ontgroening voor de nieuwe leden: kan dat nu wel, of is dat tegen Gods wil?

Volgens mij blijft het altijd een zoektocht, niet alleen in je studentenbestaan maar je hele leven lang: hoe kan ik leven tot Gods eer? Hoe kan ik lol hebben in mijn leven en toch God blijven dienen? Volgens mij maakt het niet veel uit hoe je dan

uiteindelijk je leven invult, zolang je maar nagedacht hebt wat God er van zou vinden. Als we bewust bezig zijn met wat Hij wil dat we doen en God ook vragen de goede keuzes te maken, dan geeft het niet of we wel of niet een keertje dronken zijn (wat volgens mij nog steeds niet volgens Gods wil is, maar ik probeer mijn punt duidelijk te maken). En ik ben er van overtuigd dat God ook geniet als wij lol maken in ons leven en genieten van de tijd dat we student zijn. Het belangrijkste is dat we God op de 1^e plaatst zetten in ons leven en als hoogste doel hebben om Hem te eren!

Ek groet julle in my beste Afrikaans met christelike groet vanuit Holland. Ek bid vir julle, sodat oraal in die wereld christelike studente hulle lewe afstem op wat die Here vra van ons om te doen en die ware Lig, Jesus Christus, door ons kan skyn oor die wereld.

IT'S NOT JUST A MOVIE

Trent Alan van Bemmell

Brothers and sisters in Christ, I present to you (pardon the pun) a dramatization: *The scene is Friday or Saturday night. Friend A calls up friend B and asks, "What's going on tonight?" Friend B says "Oh, **not much**, a bunch of us are going over to friend C's house; we'll probably just watch a movie or something."*

My friends, I ask you how many times this has occurred in your lives and with your group of friends?

As you can see from the title and the opening paragraph, the subject of this article deals with movies or—more specifically—drama in movies and on television—It is my goal to address some concerns that I have about covenant young

people and the involvement of viewing this drama in our lives. Also, I would like to take a look at what scripture has to say about the subject. And, finally, I will give some closing remarks and look at some **sound** advice.

We all know to different degrees that the subject of drama is a touchy one **in** our churches. Some have been shielded as much as possible from drama both on television and **in** movies by their parents. I would like to commend these parents as they "Train up a child in the way **he** should go" (Prov 22:6). Others have not been taught so diligently. **True, they** are not allowed to attend the theaters. But they **are** allowed to watch that same movie **in**

the privacy of their own home. And the last group of young people has been left unhindered in their exposure to the television shows and movies that make up a large part of the culture around us. It is for these last two groups that I fear the most- Drama is a powerful tool! That the Devil uses to **tempt God's** elect and cause them to stumble **on** the path that the Lord is leading them on. **It** creates a world **devoid of Christ** where cuss words and violence are a **trivial** matter. **Guns**, drinking, and **sex** are glorified and applauded. "Well," you say, "I would never watch something like that," What about [he more subtle shows, the ones that appeal to our intellect? I'm talking about the shows that are filled with symbolisms that tickle our imaginations with ideas about angels or the after life while at the same time they deny God's sovereignty and the very place of God and His elect—heaven. Or what about the ones that get us barracking for the main character regardless of the fact that he/she may be divorced or indulged in some other gross sin. Young people- We should not take part in this.

At First glance it appears that The Bible remains silent on this issue, but if you cast a searching eye you will be rewarded. The first text I present to you; is Mathew 5:37, "But let your communication be. yea, yea;. Nay, nay; for whatsoever is more than this cometh of evil." This verse is a continuation of a group of verses discussing the subject of taking oaths. Jesus warns against taking oaths lightly and informs us of our positive calling—to show truthfulness in all our words and actions. Does drama violate this? The gifted actor is said to "take on" the personality, thoughts, emotions, and feeling; of the character he or she is portraying. The gifted actor can suppress his own being. I ask you. Is doing this not a lie? If a kind and genuine person takes on the being of. or acts like. a different mean-spirited person that says things the person normally would not say and does things that person normally would not do, is that person not lying in his words and actions? If we act like we are sick in order to get out of school or work, or if we act differently than certain people are around us. Do we not give a false representation of ourselves? Jesus tells us to

avoid evil by telling the truth in our actions and to change nothing in our representation of the way God has fashioned us. "But," you say, "That is the sin of the actor—not mine—I just watch it." This argument, while it may seem logical at first, has no foundation. By just sitting there and viewing this sin—whether it be in a theater or on your own couch—by funding it with the money the Lord has graciously given you, and by letting this sin and those who commit it influence our speech, our clothing, or our hair style, we join hands with the world. We become servants of the world. We say what the world wants us to say, we spend our money how the world wants us to spend it, and we look how the world thinks we should look. We throw away our goodly heritage and spit in the face of our heavenly Father when He says "Know ye not, that to whom ye yield yourselves servants to obey, his servants ye are to whom ye obey; whether of sin unto death, or of obedience unto righteousness?" (Rom. 6:16). The second text comes from the first three verses of II Peter,

But there were false prophets also among the people, even as there shall be false teachers among you, who privily shall bring in damnable heresies, even denying the Lord that bought them, and bring upon themselves swift destruction. (2) And many shall follow their pernicious ways; by reason of whom the way of truth shall be evil spoken of. (3) And through covetousness shall they with feigned words make merchandise of you: whose judgment now of a long time lingereth not, and their damnation slumbereth not.

It is especially verse three that I want to look at here. The first part of the verse says that through or because of covetousness they shall with feigned words, or made up words (acting words), make merchandise of you or make money from you. I ask you, young people, how much money have you contributed to the false prophets and teachers—the "they" our text refers to? How much of your money (money that God has given you) have you spent on the "feigned words" of the world? The last part of the verse says that their

judgment lingereth not, or that their judgment does not linger or delay; it is quick and obvious. It also says that their damnation slumbereth not or that their damnation is not asleep. It is wide awake and active in their lives. One needs only to scan the headlines from time to time to see this truth in the world. How many movie stars are not in and out of drug rehab, have had multiple divorces, or have had problems with alcohol? How many of them lead peaceful and pleasant lives?

...we, being covenant young people, have a special calling with regard to the world. We are called to live the life of the antithesis, to be a "peculiar people" (Deut 14:2) of the Lord our God.

The world is very good at what they do. They make movies that entice us and draw us in. They peak our interest with dazzling effects and astounding imagery. Our sinful human natures crumble all too easily at the appeal of the world. But we, being covenant young people, have a special calling with regard to the world. We are called to live the life of the antithesis, to be a "peculiar people" (Deut. 14:2) of the Lord our God. We must only do those

things that glorify God's name. I leave you with some words of wisdom that you may use as a guide in all your activities whether they be on the weekend or throughout the course of the week.

Remember: you confess with your mouth that Jesus is Lord! And not to confess is to deny! This confession implies, moreover, that you would never voluntarily appear in any place where it would appear strange and awkward to confess Jesus as your Lord. It is well to remember this. To determine whether or not it is proper and partake of certain kinds of worldly amusements, we often proceed from the viewpoint of the question, "What is wrong with it?" It is more salutary to remember always your positive calling, confess with your mouth that Jesus, in Whom you believe, and of Whom you believe in your heart that God raised Him from the dead, is Lord! And wherever your very presence would be in conflict with that confession, so that it would appear absurd if you would make it, you have no proper place as a member of the body of Christ (Herman Hoeksema, *God's Eternal Good Pleasure*, pg. 158).

Trent is a member of Doon Protestant Reformed Church in Doon, Iowa.

HOW MUCH ARE WE WILLING TO GIVE?

I would like you to meet Wendy.

Wendy is a bright-eyed girl around 7 years of age. She lives in a village called Doe in PNG. When I first met her she crept up to me shyly, scared of introducing herself to a white skinned foreigner.

It was a week later that I first noticed her hands. They were covered in infected sores and cuts, getting gradually worse as time went on - to the point where she could barely move them. There was no doctor to treat them. Her mother said it was the result of her playing too much and not working. The suggested treatment was dipping the hands in boiling kerosene. When I left the village several other

Natalie Kleyn

children had the same condition - it appeared to be contagious.

Life in PNG

It is night time. We have all eaten, and everyone in the village is seated on the ground, around fires. Someone begins a song -and everyone joins in perfect harmony. The beauty of the unaccompanied voices in the stillness of the jungle evening is unforgettable. The children are playing a game together, laughing. There is an amazing sense of community spirit.

Life in PNG

These are 2 contrasting images of what I experienced last year when I spent 3

months in PNG. I visited four different villages, with a group called AVI. AVI normally send volunteers on long term projects, and is heavily funded by AusAID. They recently started a youth program, and I was part of the second team of 10 young Australians sent to the Koiri region on PNG. This region hosts the Kokoda track, which came to fame in the Australian WWII campaign.

Why did I want to go? People would often ask the question - suggesting it was an unusual choice for a young white female - but it was hard to answer. The main reason, I guess, was that I wanted to experience life how so many other people in the world see it. We have so many luxuries and privileges in Australia - and it was an eye-opener to see life from the eyes of someone without all the many things we have. I also hoped I would be able to share, somewhat, the many blessings I have received.

Life in a village was one of the flows and ebbs and rhythms of life. It was about roosters crowing at 2am below the floorboards where you were sleeping. It was about getting up at 5 am to begin cooking mounds of sweet potato over the smoky fire. It was about collecting food in the garden and carting it back to the kitchens on your head in 'bilums' - the large string bags. It was about trekking down the mountain for 10 minutes, and carrying 40 liters of water back up the steep and muddy terrain (and believe me, water is treated very precious after the long haul!) Diet consisted of sweet potato and other non-descript and very bland root vegetables, choko leaves as the 'greens' and corn. It was the same every day. There was no electricity, no phones, no running hot water, and no gas stoves.

I learnt much from the people I met in PNG. I have seen how content they were with so little - but also how they valued what little they had. I find it hard now to throw food away after seeing how it was treated in a village setting. It is hard to see things wasted when something simple like an exercise book, or a pen, was so precious. We were asked once, by one of the people in the villages, why they received so many good quality second hand

clothes from Australia. It was hard to explain to them that people in Australia wear clothes until they are out of fashion - not until they are worn out!!

It was humbling to sit on a rough wooden bench in a dirt floor church, surrounded by people who own near to nothing, and the church service opens with "mipla hamamas tru displa dey ... thank papa God" "we are very happy today because ... and we thank God" and there were always blessings to list.

One thing we were all confronted with in PNG was the question "what can we do" and the answers were no easy to find. It was tempting to want to give things all the time, and yet, we realized that created more problems then it solved. It was hard to be seen as a rich white person, and sometimes the overbearing hospitality shown to us had as underlying cause a hope that we would give some gifts.

And giving gifts, surprisingly, can be a mistake! Village communities are very tight knit - and jealously quickly arise. Give a gift - and you are surrounded by dozens of others, all in similar need. And more importantly - giving a gift can encourage dependency. We met many people who seemed to be waiting for the day white people would come and build roads, schools, and medical facilities for them. We tried to encourage them to seek solutions for themselves - as impossible as that sometimes seemed.

So what are the solutions? What are our responsibilities? God has blessed us richly. Do we squander those gifts? Or do we truly thank God for them? And are we willing to share them? Really share them?

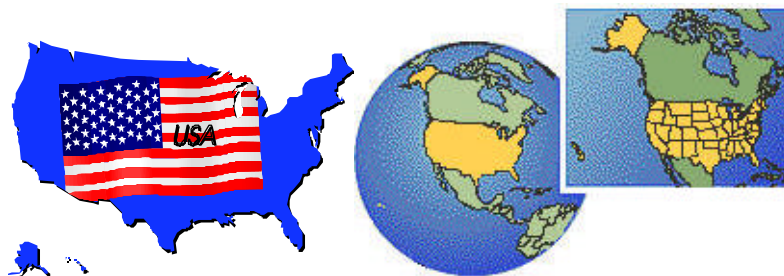
I don't know what the future is for the people I grew close to in PNG. I wonder sometimes how Wendy's hands are, or whether the roads have improved. Whether my little brother Imiri has managed to receive the education he craves.

I wonder how God would have us live in Australia - I would like to be as generous as Oka and his wife. Before I left his village he presented me with a *bilum* (String bag) that takes painstaking hours to create. It was a present for my sister who

just got married. He didn't know her. He had virtually no earthly possessions. Somehow a present like that displays

amazing generosity. And we have much more. But how much are we willing give?

CHRISTIAN STUDENT: BEING DIFFERENT

Gerrit Brintjes

As students many of us enter into an atmosphere that is no longer protected. Often we leave the Christian high school, where we had Bible classes. Yet as we step into and continue in the halls of higher education, we find that in many career choices, Bible classes are no longer a requisite. Courses we must take now only focus on the career we have chosen and studying the Bible is left up to ourselves. Yet, it is precisely during this time that understanding and studying the Bible becomes a necessity. It is during this time that we find our faith challenged by our surroundings, by what we learn, and by the new friends that we make. We have to be ready, therefore, to present to those that question our faith, a confident and clear answer as to what we believe. Whether we do this to the total unbeliever who's knowledge does not go further than "Jesus was a great role model"; or, whether it is to a Christian who has already attended church and knows much about the Bible, we must still be ready to offer a defense for what we believe. As the apostle Peter states in 1 Peter 3:15 " Sanctify Christ as Lord in your hearts, always being ready to make a defense to everyone who asks you to give an account for the hope that is in you."

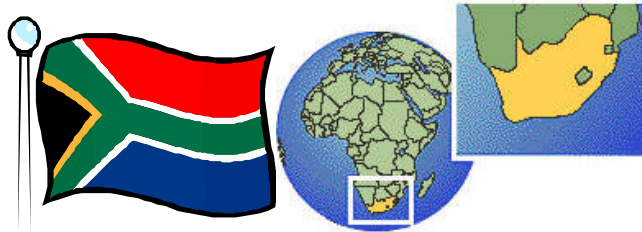
In this text from 1 Peter it is important to see that the basis of what Peter is writing is not the necessity of being ready to make a defense of our faith but rather, the need for us to sanctify Christ as Lord in our

hearts. This is a pre-requisite to even beginning to make a defense to those around us. As students this is crucial. Others at school must be able to see that we are set apart. Yet how do we show to others that our lives are set apart, and that we are not living in this world for our own glory? In the work field we have chosen are we able to do the work to the Glory of God? Whatever we have chosen, we should be doing it with gladness, showing that, even while we are studying or working hard, we are not focused on our own achievements. God has given us the opportunity to receive an education. Whether we decide to take advantage of this opportunity or whether we choose that we can serve God better through working, the hope that is within us should shine through. When we have this hope within ourselves, we will be able to win others to Christ through the Holy Spirit who works in us. At the very least through our daily life we may win the respect of outsiders (1 Thessalonians 4:12). While the pleasures of the world, which become more noticeable when we become students, may seem attractive and sometimes even necessary to lead a happy life with many friends, these will only bring us to ruin. Rather as is said in Romans 14:17 "For the kingdom of God is not a matter of eating and drinking, but of righteousness, peace, and joy in the Holy Spirit, because anyone who serves Christ in this way is pleasing to God and approved by men." Refusal to go along with friends to a questionable movie,

speaking up when evolution is presented as fact, or a comment when hearing others break the fourth commandment, are all ways to show those around us that we are Christians. While items like these may seem small and trivial and not worth straining a friendship over, can we truly sanctify Christ as Lord in our hearts if half of our life is led in a way where we overlook the small things? Having Christ in our hearts means that our entire life, at work, school, church, and home, should revolve around serving him. Without a heart we cannot live. Without Christ in our hearts we cannot live. When looked at it in this perspective there are no trivial things.

We have been set apart and therefore living our lives should display this... joyfully. Living our lives in this manner is not a chore that has to be done since we go to church and believe in God, but rather a blessing that has been graciously given to us. Thankfully, Christ has promised that he will be with us and that His Spirit will guide us if we confess that, in and out of ourselves, we are incapable of living Holy lives. We must keep looking up to Him as the giver and sustainer of all life and place our trust in Him. How richly have we been blessed!

WAT 'N PRET, ONS BEWANDEL DIE WET

Ps. 119:1-16

Arjan van Houwelingen

Die onderhouding van die wet bring geluk

Psalm 119 is in ons Bybel ongeveer 5 bladsye se besinging van die wet van God. God se wet het blykbaar 'n ontsettend positiewe invloed op ons lewe. In vers 1 al word die mens wat dit onderhou *welgeluksalig* genoem. Dit beteken so iets soos: twee keer baie gelukkig, oftewel ongeveer die toppunt van geluk.

En dit is vir die psalmdigter blykbaar so belangrik om daardie geluk te ervaar dat hy twee keer kort na mekaar die HERE vra om hom op die weg van die wet te hou (sien vers 5 en 8). In vers 7 belowe hy selfs dat hy die HERE sal loof as Hy hom sal help om die wet te onderhou.

Begin al jonk daarmee (vers 9-11)

In vers 9 herhaal die digter eintlik wat hy in die vorige verse gesê het, naamlik dat ons ons lewenspad moet hou na God se gebooie. Maar nou word veral die jongmense aangespreek.

Hy vra homself af hoe die jongmense sy pad suiwer kan hou, asof dit ekstra moeilik is. Dit lyk wel asof ons jongmense 'n dubbele vermaning nodig het om op die weg van God se gebooie te wandel, eers in vers 1-8 en nou weer.

Die digter weet naamlik dat ons as jongmense nog meer vuur en lewenslus het as mense wat al ouer is en rustiger geword het, en dat ons, as ons nie versigtig op die gebooie van God let nie, baie maklik met al ons vuur en lewenslus die verkeerde rigting in kan storm, en so die pad heeltemal byster raak.

Dit is nog 'n rede hoekom juis ons, as jongmense, 'n ekstra vermaning kry. Die pad wat ons nou besluit om te bewandel, sal die res van ons lewe teken, en as ons nou verkeerd kies, sal dit later baie moeilik wees om weer terug te keer na die regte pad.

Dit lyk dus nogal gevaarlik om 'n jongmens te wees. Gelukkig gee die Psalm ook 'n manier om jouself teen hierdie gevaar te beskerm: Bêre God se gebooie in jou hart.

Om God se wet in jou hart te hê, maak vrolik (vers 12-16)

Nadat die digter die jongeling aangeraai het om die gebooie in sy hart te bewaar, wys hy watter effek dit sal hê - dit maak hom ontsettend vrolik (vers 12), selfs so dat hy wil lofsing tot God (vers 14), en nie genoeg van sy gebooie kry nie (vers 16).

Is dit nie 'n bietjie 'n oordrewe beskrywing nie? Die wet mag jou dalk beskerm om nie te erg te verval in die lewe nie, maar maak dit jou vrolik? Nee wat, in elk geval nie in hierdie lewe nie. In hierdie lewe, en veral as ons nog jonk is, het die mense wat hulle nie aan God se gebooie steur nie tog seker meer rede tot vrolikheid as ons. Hulle mag enigiets doen en feesvier net soos hulle wil, sonder om na die tyd skuldig te voel. Maak dit dan nie vrolik nie, veral in hierdie lewe?

Trouens, as ons kyk na die lewe hierna, hou die wet ook nie baie vrolike beloftes in nie. Verskillende plekke in die Bybel wys uit dat die wet jou net kan red as jy dit honderd persent kan onderhou, en dat dit in elk geval vir niemand moontlik is nie. Lees bietjie Gal. 2:19-21, dan sal jou laaste bietjie hoop op die wet wel vergaan. Die wet veroordeel ons veel eerder in die toekomstige lewe as wat dit enigsins gaan help in die oordeel.

Dus, die wet gee jou nie 'n alte rooskleurige voorspelling vir die oordeelsdag nie, en daarby ontnem dit jou ook nog die moontlikheid om met 'n onbesorgde hart maar net te lewe soos wat jy wil.

Hoekom dan die uitbundige vrolikheid en opperste gelukkigheid van die digter?

Laat ons eers kyk wat presies bedoel word om die wet van die HERE te bewaar soos vers 2 en vers 11 beskryf. Om God se wet in jou hart te bewaar en sy gebooie te bewandel, beteken dat by al jou gedagtes en elke daad jy jou steeds afvra wat God se wet daarvan sê.

Jy sal dan sien dat jy elke keer struikel, en goed besef dat jy heeltemaal te sleg is om ook maar een van God se gebooie te kan onderhou. Dat Hy dan seker wel 'n afsku van jou moet hê.

Maar kyk nou na vers 10. Daar bid die digter van die psalm "...laat my nie afdwaal van u gebooie nie". Dieselfde God wat jy so beledig het met jou oortredinge, mag jy nou vra om jou te help om weer op die regte pad te kom. En Hy luister dan ook nog, lees maar vers 7 en vers 11.

Dus, dieselfde God waarteenoor jy eintlik baie sleg moet voel, mag jy aanroep om jou reg te ruk, en Hy sal dit ook doen deur sy Heilige Gees. Dan sien jy dat Hy jou lewe op die regte pad hou en jou beskerm. Hy alleen, onafhanklik van jou eie hart, maak jou heeltemal 'n nuwe mens - reeds in hierdie lewe. Is dit nie iets om ontsettend vrolik van te word nie?

GELOWIGE TEENOR ONGELOWIGE STUDENTE

Mirjam de Vries

“En word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is” (Rom. 12:2).

Jool, lentedag, filmfeeste, rockkonserte, die sagte groen gras voor die Aula, so nou en dan 'n bietjie *swot*... Studentelewe. 'n Tyd van jol, uitgaan, eksperimenteer en 'n paar eksamens skryf. Die tyd van 'n mens se lewe. Dit is hoe studentwees beskryf word. “Jy is net een keer jonk. Geniet die lewe.” Maar *hoe* geniet ons dit?

Ons is bevoorreg om te kan studeer. Ons kan universiteit, kollege of technikon toe gaan om ons te bekwaam in 'n spesifieke beroep. Dis 'n voorreg, die kans van 'n leeftyd, maar ook 'n verantwoordelikheid. Dis lekker om jonk te wees, nuwe vriende te maak en lekker saam te kuier. Maar ons het ook die verantwoordelikheid om op ons studies te fokus, ons beste te lewer en ook op sosiale vlak verantwoordelik op te tree.

Student teenor student

Die studentelewe is lekker en elke student, gelowig of ongelowig, geniet die sosiale kant van studentwees die meeste. Veral in 'n mens se eerste jaar is die geneigdheid daar om meer op die sosiale as op die akademiese deel van studentwees te konsentreer. Meestal is *swot* die laaste op die dinge-om-te-doen-lys. Maar as Christene het ons die verantwoordelikheid om ons studies ernstig op te neem. Ons moet nie net *swot* om eendag 'n graad te hê sodat ons 'n ordentlike werk met 'n goeie salaris kan kry nie. Ons moet *swot* tot eer en verheerliking van God.

Op sosiale vlak is dit gewoonlik 'n bietjie moeiliker om die goeie na te streef en die kwade te laat vaar. Verskillende sosiale funksies word jaarliks gereël, soos byvoorbeeld jool en lentedag. Vir die meeste studente is dit al omtrent 'n tradisie om soveel as moontlik te drink en so onverantwoordelik as moontlik op te tree. Mag ons as gelowige studente deel wees van hierdie wêreldse vermaak?

As gelowiges is ons wedergebore. Dit beteken dat die Heilige Gees in ons harte woon. Ons moet ons liggame as 'n tempel van God ag. Dus moet ons daarna strewende om ons liggame rein te hou. Dit beteken dat ons moet let op wat ons sê en nie vloek nie. Ons mag nie losbandig lewe en seksueel aktief verkeer met ander mense nie. Ons mag ook nie dronk word nie. Maar dit alles beteken nie dat ons glad nie aan jool of lentedag mag deelneem nie. Ons mag deel wees daarvan, maar ons moet anders wees en matigheid voor oë hou. Ons moet ons onderskei van die wêreldse studente en die beeld van ware Christene uitdra aan almal om ons.

Dit beteken ook dat ons soms teen ons medestudente moet ingaan. Dit is meestal die heel moeilikste ding om te doen. Almal wil sosiaal aanvaarbaar wees en nie as die “party-pooper” bekend staan nie. En tog is dit wat die HERE van ons vra.

Student teenor dosent

Dit is al baie moeilik om op te kom vir jou geloof teenor jou medestudente. Hoeveel moeiliker is dit soms nie om teenor jou dosent op te staan nie?

Dink jou byvoorbeeld in een van die volgende twee situasies in:

Tweedejaar Genetika-klas:

Daar word gepraat oor moontlike voorgeboortetoetse wat gedoen kan word om te bepaal of die kind normaal is of

byvoorbeeld Down-sindroom het. In verband hiermee maak die dosent die volgende opmerking: "Dit is belangrik om hierdie toetse so gou as moontlik te laat doen sodat aborsie nog oorweeg kan word. Down-sindroom kinders is immers net 'n las op die samelewing."

Hoe moet ons hierteenoor staan? Moet ons opstaan en die klas verlaat, of net stil bly sit en die opmerking ignoreer? Die maklikste is natuurlik die tweede opsie. Bly maar net stil en weet by jouself dat dit nie reg is nie. Maar is dit die regte opsie?

(In hierdie geval het twee studente die eerste opsie gekies en die klas verlaat, waarna die helfte van die klas hulle voorbeeld gevolg het. 'n Klag is ingedien by die departementshoof en die betrokke dosent het amptelik om verskoning gevra vir daardie uitlating.)

Derdejaar Engels-klas:

Voorgeskrewe boek: *Paradise Lost* - Milton. Hierdie boek is 'n gedig/drama wat oor die skepping en die sondeval handel. Maar dit word nie heeltemal volgens die Bybel weergegee nie. Sekere dinge is heeltemal in stryd met die Bybel. Byvoorbeeld in Boek II (Hfst. 2) word indirek gesê dat Satan wraak wil neem omdat God die Vader sy Seun, Jesus, bo hom verkies het. Saam met alle ander duiwels kom Satan dan tot die besluit om hom te wreek deur die mens tot 'n val te bring.

Wat moet ons as Christene in hierdie situasie doen? Daar moet eksamen geskryf word oor die boek en jy benodig die vak vir jou graad. Daar is dus nie die opsie om uit die klas te loop en net nie die boek te lees nie. Tog is daar nog die opsie om jou opinie tydens klastyd te lug, of om andersins aan die einde van jou eksamenvraestel jou eie opinie vir die dosent neer te skryf.

Daar is baie meer van sulke voorbeelde waarmee ons as studente in aanraking kan kom. Dit is ook nie altyd maklik om op te staan vir ons geloof nie. Maar ons kan altyd bid vir krag van die Heilige Gees, sodat Hy in ons harte kan werk. "Ek is tot alles in staat deur Christus wat my krag gee." (Fil. 4:13)

"Beproof alles en behou die goeie" (1 Tess. 5:21) is 'n vers wat ons almal, gelowig, Christen en ook Gereformeerd, in versoeking kan bring. Ons wil tog so graag deel wees van die lekker dinge in die wêreld. Ons wil so graag saam jool, kuier en "uithaak". Maar miskien moet ons minder op die dinge van die wêreld fokus en ons onderskei van die wêreldse studente (en dosente) deur ons geloof uit te leef en God se Naam hoog te hou. So bou ons aan ons toekoms saam met God. Dit is tog nie te veel gevra uit dankbaarheid vir God se genade en die belofte van die Ewige Lewe nie, is dit?

GENIET DIE LEWE

Prediker 11:9-12:1

Jan Geerts

11 : 9 *Verbly jou, o jongeling, in jou jeug en laat jou hart jou vrolik maak in die dae van jou jonkheid; en wandel in die weë van jou hart en in die aanskouing van jou oë; maar weet dat God jou oor al hierdie dinge in die gerig sal bring.*

11:10 *En weer verdriet uit jou hart, en hou die kwale weg van jou liggaam, want die jeug en die jonkheid is nietigheid.*

12:1 *En dink aan jou Skepper in die dae van jou jonkheid voordat die ongelukkige dae kom en die jare aanbreek waarvan jy sal sê: Ek het daar geen behae in nie.*

'n Kind kan soms baie daarna verlang om volwasse te wees. En jy wat nie meer 'n kind is nie, dink miskien: ek wens ek het 'n werk of iemand met wie ek kan uitgaan.

Maar hoe kyk jy daarna wanneer jy 'n paar jaar ouer is en al amper volwasse? Verlang jy dan nog na later? Later sal dit mooier en beter word.

Of dink jy: ek wens ek kan hierdie tyd vashou, want ek sien dat as mens ouer word dit beslis nie beter gaan nie.

En as ons in die krag van ons lewe is? Dan wil ons die tyd graag vashou.

As ons nog ouer is en ons voel die kragte word minder, dan verlang ons soms weer na die tyd toe ons jonk was. Toe het die lewe nog voor ons gelê en nou is dit verby en was dit eintlik kort.

So kan ons dink. Natuurlik weet ons baie goed dat 'n kind van God nooit kan sê dat sy lewe amper verby is nie, maar ons praat nou soos die mense daarvoor dink en praat.

Die meeste mense dink: jonkwees is mooi en jy moet dit geniet. Hulle probeer op allerhande maniere om jonk te lyk. En wie self jonk is, dink ook dikwels: ek is jonk, ek moet die lewe geniet.

Nie almal dink so nie, ook nie al die jongmense nie. In ons tyd is daar juis jongmense wat glad nie die lewe geniet nie. Hulle vlug in dwelms of neem in hul wanhoop hul eie lewe. Hulle verwag niks meer van die lewe nie.

Daar is ook jongmense wat dit wel geniet dat hulle jonk is, maar hulle geniet op dit hul eie manier. Hulle is vrolik in losbandigheid, want jy is mos net een keer jonk.

Hoe moet 'n *Christen* leef as hy jonk is? Wat wil die Here hê hoe *ons* leef?

Moet die oueres vir die jongeres sê: Geniet maar jou lewe, want jy is net een keer jonk? Klink dit nie te 'vry' nie?

Prediker sê vir die jeug:

1. Geniet jou lewe
2. Wees suinig op jou lewe
3. Hou altyd rekening met die God van jou lewe.

1. Geniet jou lewe

Dis 'n opvallende teks, want die toon in hierdie Bybelboek is deurgaans ernstig en lyk soms selfs somber. En dan skielik: "*Laat jou hart jou vrolik maak in die dae van jou jonkheid.*"

Dit is nie die eerste keer dat Prediker praat oor geniet nie. Lees maar hoofstuk 3, 9 en 11. In die lewe is daar hartseer en sonde, maar daar is ook glans - omdat God dit gee. Daarom sê Prediker geniet dit. Geniet jou werk, geniet jou lewe.

Jongmense kan ook probleme hê, maar meestal is die jonkheid tog die tyd van onbesorg geniet. Eers later word die sorge meer.

Hoe baie kan 'n mens geniet die eerste keer dat jy uitgaan, of van die eerste geld wat jy verdien, of die eerste werk wat jy het.

As die lewe in 'n sondige wêreld al so mooi kan wees, hoe pragtig moes die paradys gewees het, en hoe fantasties sal dit eindag op die nuwe aarde wees.

Geniet jou lewe - dit hoor jy nie so dikwels *in die kerk* nie. Maar glo en geniet hoort sekerlik bymekaar. Ons kan dit nog sterker sê: Om met die Here te leef, is die enigste manier om gelukkig te word en te bly. Die Here het sy geboorte nie gegee om ons in te hok nie, maar sodat dit met ons goed kan gaan.

In ons tyd is daar baie genot wat net op jouself gerig is. Dis nie wat Prediker bedoel nie. Maar hy sê wel: geniet jou lewe. Jy hoef nie skuldig te voel nie, maar ontvang dit met blydschap as 'n goeie gawe van God.

2. Wees suinig op jou lewe

Miskien het jy dit al baie kere gehoor: jy mag wel geniet, maar... . En dan kom die beperking. Daar volg altyd 'n *maar*.

Tog moet ons nie te vinnig sê dat Prediker weer terugvat wat hy eers gegee het nie.

Prediker se eerste 'maar' is die dood. Hy laat dwarsdeur sy boek sy lesers voel: so is die lewe sonder God, sonder Verlosser; daar is uiteindelik net die dood. Hy gebruik dikwels die woord "nietigheid". Ook in vers 10: "*jeug en jonkheid is nietigheid*". Hy begin sy boek met "*alles is tevergeefs*".

Die lewe is een groot siklus van kom en gaan, van gebore word, jonk wees, werk, oud word en sterf. Dit is sinloos as jy dit losmaak van God. 'n Mens los van God word nooit gelukkig nie, al kan dit soms aan die buitekant so lyk. As jy goed kyk, sien jy dat dit leeg is, baie, baie leeg.

In die lewe is die dood 'n groot mag. Daarom, as jy geniet, doen dit nie met toe oë nie. Jy geniet nie regtig as jy jou afsluit van die werklikheid van elke dag nie. Om so te geniet, lyk meer na 'n vlug uit die werklikheid as om werklik die lewe te geniet.

Jy kan sê: die dood is so magtig en die lewe is so kort – die lewe is sinloos. Dit is egter nie wat Prediker sê nie. Hy sê juis omdat die lewe so kort is, geniet daarvan so lank as wat dit kan.

Dit lyk amper dieselfde as: *“geniet die lewe, laat ons eet en drink, want môre sterf ons”*. Tog is daar 'n groot verskil. Jy leef *met* God of jy leef *sonder* God. Prediker roep ons op om bewus *met* God te leef, en *dan* mag jy sê: verheug jou in die Here.

So leer Prediker ons in gelowige nugterheid om te geniet, ook as ons jonk is. Wees suinig op jou lewe. *“Weer verdriet uit jou hart”*. Dit beteken nie dat ons nooit hartseer is nie, maar laat die regte blydschap nie onder gaan nie; die geloofsblydschap moet bly.

“Hou die kwale weg van jou liggaam.” Jou liggaam versorg is ook 'n Bybelse opdrag. As jy net leef vir die vrolikheid van die wêreld, baie kuier en baie eet en drink, dan verwoes jy jou liggaam.

3. Hou altyd rekening met die God van jou lewe

Daar is 'n tweede 'maar'. In vers 9: *“maar weet dat God jou oor al hierdie dinge in die gerig sal bring.”*

Is dit 'n angstige gedagte? Ja, dit is as jy baie het om te verberg, maar dit is nie as jy in 'n oop verhouding met die Here leef nie. As jy nie op sekere oomblikke die blindings toetrek en sê: Nou moet God 'n rukkie nie kyk nie, want nou maak ek wat ek self wil, nou maak ek my eie reëls.

Om regtig te geniet, beteken vir 'n gelowige dat God altyd by is, dat Hy altyd by kan wees en dat jy ook niks liever wil dan dat God by is nie.

Prediker sê dat hierdie twee dinge by mekaar hoort: om te geniet en om te weet dat God na my kyk.

God vra: Was jy bly vir My? Waarna het jy gekyk? Wat het jy gelees? Wat het jy hierdie dag gedoen? Kan jy My daarvoor dank?

Is dit moeilik om so te lewe? Is dit 'n saai lewe? Wie durf dit vir God sê?

“Dink aan jou Skepper”, sê Prediker. Dit beteken natuurlik nie om af en toe 'n slag

aan God te dink nie, maar om Hom die eerste plek in jou lewe te gee. Dan vra jy altyd eers: Wat wil Hy? en nie: Wat wil ek? nie. Leef vir die Here nou dat jy jonk is, voordat die ongelukkige dae kom.

Moenie dink: Ag, dit sal ek later doen. Ek wil eers nog 'n paar lekker jare hê, later sal ek ernstiger word. Nee, sê Prediker, jy moet nou jou Skepper dien. Netnou kan dit dalk nie meer nie.

Kan dit dan *nooit* meer nie? Ja, selfs wanneer ons oud is, kan God ons bekeer, tot op ons sterfbed, maar dit gaan nie oor wat God kan doen nie, maar oor wat in ons jeug moet gebeur. Jou lewe moet koers kry. Vra daarvoor en God sal dit doen. Hy sal jou lewe op die regte koers instel. Dit is om jou God en Skepper te dien met blydschap en dit te geniet.

Die Here moet die koers daagliks bystel, want ons raak sommer weer van koers af. Vra Hom elke dag daarvoor en leer steeds meer sy wil ken deur elke dag aandagtig sy Woord te lees.

Dan kom ons lewe op koers. Dan groei ons in die dien van die Here. Dan groei ook die regte blydschap en die regte vrolikheid.

Deur Hom is die lewe nie sinloos nie. Hy het die lewe bevry van die wanhoop, van die ang en van die saaiheid.

Hy maak dit moontlik dat jongmense God dien. Hy maak jongmense en volwassenes gelukkig, want God het die lewe so gemaak dat jy net regtig kan geniet as jy binne die grense bly wat Hy bepaal het as jy by Hom bly.

Dan kan iemand sê: Ja, maar ek wil lééf. Dit is egter presies wat die Here ook vir jou wil, maar dan regtig leef en regtig geniet. Juis as jy jonk is, mag jy jou oefen om daarin sterk te word. Jy kan net werklik geniet as die *HERE eerste* is in jou lewe, in jou hele lewe. Dan het dit nooit 'n einde nie.

By God mag jy eindeloos geniet.
Vir Hom, jou Skepper.

Verwerking van 'n preek van Ds. A. Kruizenga

STUDENT LIFE

Soshanguve

Jerry Mhlanga

A gift from God

Student life is a time that many do not enjoy; a time where one has to move from home, the daily care of parents, to enter another sphere of life; a time when you have to meet new people, with different characters; a time where you have to stand on your own, a time of constant study and growth. Many people have the privilege of experiencing this time. This is the time of a student.

Although many experienced this time, each of us approaches it in a different way. In this article I would like to briefly describe how I experience this time of my life.

To me attending school was not something that I took very serious. In the early years we were just taken to school by our parents without explaining the reasons to us for going to school. When we became teenagers we started to have some glimpse of why we go to school. For many it meant that they would be able to find a job, and secure a good future. This is what moved me when I was at school. I went to school to be able to get a job when I finished my matric. This indeed had an effect on how I studied. I only studied enough to be able to pass through every grade. This was the same for most of the students where I live. Spending 2 hours a day was enough to do all the schools' work. Much of our time we spent playing and watching T.V. The motive for us for going to school was wrong. For in this day and age, where finding work seems so difficult, it is then useless to go to school. After all, what is the purpose of studying if you cannot find work at the end? This is also the reasoning of many who are living in my township.

It was a time of change when I was introduced to Christianity. When God called me to be a member of His church everything changed. I was introduced to a new worldview. I was taught that God gave me brains; that in saving me, Christ redeemed my whole life; and that time is a gift of God. Therefore I have to do everything to glorify Him, also in my studies. A time for studying is given to me by God. Therefore I must use every moment that he gives me. When the world thinks that time is money, I was taught that time is a gift of God, and I have to redeem it for His glory. This became clearer to me when I entered my college life.

I am currently still studying. Student life is for me no different from Christian life. Even there, God calls me to glorify Him, for He is also concerned about my studies. Being faithful in my studies is equal to being faithful to him.

Having realised this, this is what I encourage other young people to see and do. In that way we are moved by the glory of God, rather than success. And He shapes our time for study. In doing our assignments, we work hard, and faithfully, because He wants to also be glorified in that. It is in this way that I also regret all the years I spent in idleness. Doing what I was not supposed to do. Therefore I cry for all the time I failed to use for God's glory. Student life to me and to others is a Christ-centred life. From the morning task of preparing for going to school, I have to be in time, and faithful in all the duties given to me - for His Name's sake.

STUDYING IN SOUTH AFRICA: TIME TO GET *UNBALANCED*!

Antoine Theron

The ideal of a “balanced student life”, carefully trying to arrange your time spent in class and behind your desk, your social student life, sports, and church activities in such a way that you can avoid becoming either an “academic nerd” or a “party animal” or “a narrow-minded Christian” survives in many minds. But South African universities and technical universities (“technicons”) are battling waves of spiritual, academic and financial crisis. While the Titanic was cruising comfortably, it was fine to play hopscotch and tennis on the deck, to sit back and spend some time alone reading a book in the lounge and balance that with some socialising and dancing in the ballroom. When you know the ship is taking in water, however, it’s time to get *unbalanced*!

Why are you studying?

Here are the answers of some of our students when asked why they study:

1. They want the degree that is required for many careers. Government prohibits us from becoming teachers, engineers, lawyers, auditors or physiotherapists without a piece of paper called a degree, diploma or certificate.
2. They want to discover truth, understand creation better, develop their minds, and become more useful intellectually to serve God.
3. They want to learn skills that they can apply in their careers.
4. They want to increase their chances of getting a job.
5. They want to socialise with other students, often people of a similar age and interests; they want to build friendships and (especially many girls) hope to meet “the right kind of person” to start a relationship with.
6. They want to tap into the prestige of studying at university. This also has an indirect social function: If you are studying at university, your status value as a boyfriend or girlfriend increases, you may be considered “more of a catch”.

These goals may be exactly the reasons why the much-quoted ideal of a “balanced student life” is outdated!

Time to wake up...

1. Realise that by studying at a university you are NOT receiving what you think you are. You are being cheated. You are not getting an education that is consciously based on *truth*. You are getting an education that is increasingly politically correct, theologically liberal, relativist and pragmatic. Instead of having your mind developed for more useful service in God’s universe, you are getting indoctrinated and intellectually maimed. Symbolically, even the once reformed Potchefstroom University for Christian Higher Education is now changing its name to the dull “Northwest University”. Our universities are becoming bolder in their rejection of the word of God, and of such “higher learning” God says: **“The wise will be put to shame; they will be dismayed and trapped. Since they have rejected the word of the LORD, what kind of wisdom do they have?”** (Jeremiah 8:9).

2. You are not getting an education that really equips you for a career. Academic standards at universities are under pressure in a search for “education for the masses”. Professions such as medicine are desperately trying to boost their numbers of black graduates, and if admission criteria and academic standards have to be lowered, universities are willing to pay the price. Even when the education provided is of a high standard, it is often simply irrelevant. It may provide you with some useful technical skills, but many people who have finished their studies and started working will tell you that they have learned more in a year on the job than in four years at university. (Technicon students have a slight advantage here.) Industry considers much of what universities teach as useless!

3. Your degree/diploma will not secure you a nice job. Job security for graduates in South Africa is a thing of the past, unless you are studying accounting or medicine. Even some engineering and computer science graduates are joining the ranks of thousands of graduates in law, economics, mathematics, liberal arts, architecture that find that their degree certificates do not impress the right people in the job market.

4. The snob value of studying at university is fast disappearing. Why pick the boyfriend with a degree if he won't be able to provide for his family one day? Guys doing their apprenticeship as plumbers or electricians or builders are safer choices.

5. Your chances of meeting the "right kind of person" at university are becoming slimmer by the day. Students are not the decent, middle class, hard working and fun-loving youngsters that many older people still consider them to be. Our campuses are the habitat of all types: social misfits, drunkards, radicals, atheists, materialistic "go-getters" and charismatic Christians. AIDS is a major problem. Even the (until recently) Christian university of Potchefstroom is distributing free condoms to students. At Pretoria University authorities are investigating complaints of rape in the dormitories. Serious, Bible-believing Christian students are increasingly withdrawing from mainstream student activities.

... and become unbalanced!

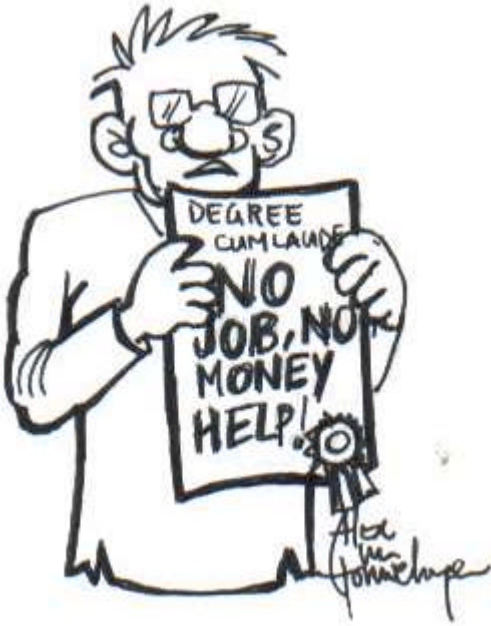
Once we have woken up to the realities of university life in South Africa, we'll realise that the Titanic is not all she used to be. There was a safer time when students could better afford to try and be balanced and well rounded. But times have changed.

1. Because we are not learning about God's universe in a systematic, integrated Biblical way at university, we need to learn truth *despite* university! It is not enough to read the prescribed textbooks and listen to the lecturer's views. Become *unbalanced* and read, confront, discuss and

question more than you are expected to. Try to rethink what you are studying from a Biblical viewpoint. If you are studying engineering, mathematics or physical science, buy and read *Mathematics: Is God silent* by James Nickel. If you thought the Bible says nothing about mathematics, you have been brainwashed! If you are studying art, read Francis Schaeffer's *How then shall we live* and Rookmaker's *Modern art and the death of a culture*. If you are studying law, read the *Institutes of Biblical law* by R.J. Rushdoony, or attend a conference by the Christian Lawyers Association. If you are still wondering about evolution, there are frequently lectures by international scientists that you can attend at churches in Pretoria, Johannesburg and Cape Town. If you are in Pretoria and studying medicine, try to attend some of the medical ethics discussion evenings held at the home of dr. Durand, one of our church members.

2. Since university education does not give you the skills that your career will require, you need to spend your "free time" learning skills that will make you more productive. Have you learned to type yet? Do you know the basics of computer programming? Can you understand an African language? Can you speak and write proper English? You still have time to learn, but that leaves little time for several hours of sports each week.

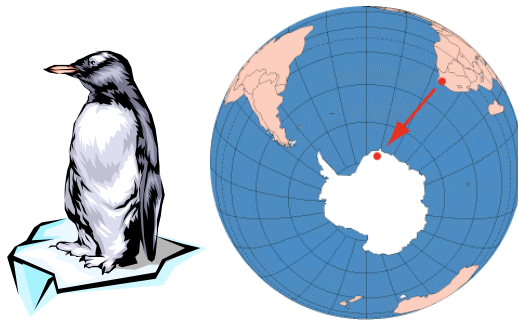
3. Since your degree will probably not secure you a dream job, start thinking about the day you leave university. Where will you go? It will be much easier if you have done some vacation work at a company and already know a few people in the industry. If you are studying in a field where job opportunities are very rare, such as journalism, history, and economics, you may want to consider preparing yourself for "back-up options" such as teaching by doing a diploma in teaching part time. Or become an entrepreneur and start creating an extra income ...it may one day be your *only* income!

4. Stop being a snob about university education. University is highly overrated. More importantly, studying at university says nothing about somebody's walk with the Lord. Robert Mugabe holds six university degrees but it is difficult to see how that is of any benefit to anybody. Let us be careful of boasting in earthly things. **"This is what the LORD says: 'Let not the wise man boast of his wisdom or the**

strong man boast of his strength or the rich man boast of his riches, but let him who boasts boast about this: that he understands and knows Me, that I am the LORD, who exercises kindness, justice and righteousness on earth, for in these I delight,' declares the LORD." (Jeremiah 9:23-24).

5. Admit that you are unlikely to meet the "right kind of person" or even many friends of noble character at university. University cannot separate the corn from the chaff for us. Do not spend late nights sipping red wine and philosophising with students who are experts on Hegel or Heidegger or deconstructivism or the evil influence of race and gender on society, but cannot name the ten commandments! They are the kind who are **"always learning but never able to acknowledge the truth"** (2 Tim.3:7). Become unbalanced: Spend your time almost exclusively with friends, both guys and girls, whose delight is in the Lord. Do you want to look for your future husband or wife on Hatfield Square, or on V&A Waterfront, or Melville ... or in church?

'N YSLIKE ONDERVINDING IN ANTARTIKA

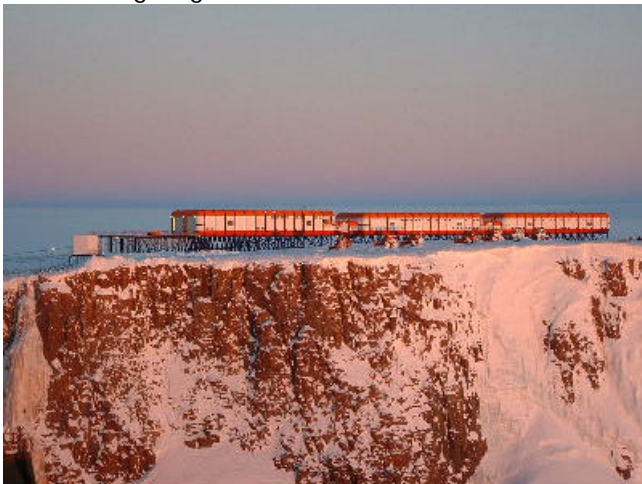
Johan Bijker

Ek het die voorreg om nou alreeds ongeveer 7 maande in Antarktika te woon en te werk. Ek beskou dit regtig as 'n voorreg, want baie min mense het die geleentheid om die natuurskoon van Antarktika te sien en te ervaar. Suid-Afrika stuur al vanaf 1960 oorwinteringspanne Antarktika toe, en ek is deel van die 42ste oorwinteringspan. Die rede vir 'n

oorwinteringspan in Antarktika is dat Antarktika vanweë sy ligging 'n uitstekende plek is om heelwat natuurlike verskynsels te meet en te ondersoek. Omdat baie min mense op Antarktika woon, kom hier baie minder steurings voor wat die opnametoerusting kan beïnvloed, omdat hier byvoorbeeld nie TV- en radiuuitsendings, lugbesoedeling, motors

en vliegtuie is nie. Antarktika staan daarom ook as 'n "natuurlike laboratorium" bekend.

Die meeste van die verskynsels wat ons meet, het met sogenaamde "ruimteweer" te doen. Net soos ons op die aarde "weer" ken in terme van reën, wind, ensovoorts, is die ruimte ook aan 'n spesiale soort "weer" blootgestel. Veral die ruimte tussen die son en die aarde word baie bestudeer, en die son self is die grootste bron van verskynsels in hierdie gebied. Daar is byvoorbeeld 'n "sonwind" wat waai as gevolg van sonuitbarstings. Hierdie "ruimteweer" beïnvloed veral die aarde se magneetveld en ionosfeer, wat verder heelwat invloed op byvoorbeeld radiokommunikasie en satelliete het. Verder word daar gespekuleer dat ruimteweer ook 'n invloed op die aarde se weer het, maar niks is nog bewys nie. Net soos ons sekere eienskappe van gewone weer met termometers en reënmeters meet, meet ons sekere eienskappe van ruimteweer met hoëfrekwensie radar, neutronmonitors, riometers en magnetometers. Navorsing oor ruimteweer geniet tans heelwat aandag, en daar is ook baie webblaaie hieroor beskikbaar. Sien byvoorbeeld www.spaceweather.com vir meer inligting.

Sanae IV-basis op die top van die Vesleskarvet tydens 'n sonsondergang.

My werk hier behels om om te sien na die apparatuur wat gebruik word om die metings te neem, asook om sagteware te ontwikkel wat die data ontleed. Alhoewel heelwat universiteite al belange in projekte hier gehad het, is die enigste aktiewe universiteite op die oomblik die

Potchefstroomse Universiteit vir Christelike Hoër Onderwys en Universiteit van Natal. Ek sien na die meeste van Potchefstroom se apparatuur om en het 'n jaar voor my vertrek my opleiding by hulle ontvang.

Soos wat Artikel 2 van die NGB bely, leer ons God deur twee middele ken. Eerstens deur middel van die skepping, onderhouding en regering van die hele wêreld, en tweedens deur God se Woord. Ek wil op die eerste middel konsentreer. Hier op Antarktika kan jy nie anders as om klein, nietig en broos te voel nie. Want alhoewel Antarktika so mooi is, is dit net so gevaarlik. Geen mens kan sonder beskutting hier oorleef nie. Baie min diere of plantegroei oorleef hier. Die enigste vorm van lewe wat ons van ons basis af kan sien, is voëls in die somer en 'n paar tipes mos (ligene) wat op die klippe voorkom. Hier besef jy weer opnuut hoe groot God se almag is, en hoe nietig die mens werklik is.

Wat my die meeste van Antarktika aanstaan, is die unieke tipe natuurskoon wat hier voorkom. Antarktika is nie maar net 'n groot stuk wit ys rondom die Suidpool nie. Hier is 'n ongelooflike verskeidenheid dinge om te sien. Net die skeepsreis van Kaapstad tot die yswal wat Antarktika van die see skei, was al 'n ongelooflike ervaring. Die koue, storms, ysberge, pikkewyne en pakys is voorwaar iets om te onthou. Die yswal self is ongeveer 160 km van die Antarktiese vasteland geleë. Hoewel hierdie ys in die somer nie smelt nie, is dit tog stadig maar seker besig om te beweeg, en ysberge word gevorm wanneer 'n stuk van hierdie wal afbreek. Ons basis (Sanae IV) is die 4de Suid-Afrikaanse basis wat in Antarktika gebou is. Wat Sanae IV van die vorige basisse onderskei, is dat dit op 'n berg op die vasteland gebou is, terwyl die vorige basisse op die ysbank gebou is. Sanae I en II lê heel waarskynlik al op die bodem van die see, en Sanae III is al 'n hele paar meter onder die ys begrawe.

Op die vasteland van Antarktika is daar ook heelwat om te sien. Daar is heelwat bergreekse, en ons basis is op die top van 'n berg met die naam van Vesleskarvet

geleë. Die sneeu en ys vorm oral die mooiste ysformasies, veral daar waar die ys van mekaar losskeur. Die ys is altyd in beweging en "vloei" stadig maar seker see toe, en daar waar die ys nie teen dieselfde tempo beweeg nie, ontstaan 'n ysskeur. Hierdie ysskeure word krevasse genoem, en dit hou nogal heelwat gevaar in, omdat die krevasse nie altyd duidelik sigbaar is as jy daarvoor wil stap of ry nie. Aan die ander kant is hierdie krevasse ongelooflik mooi om te sien, veral as jy met toue binne-in hulle afklim. Binne-in het alles 'n pragtige blou skynsel, en as jy gelukkig is, sien jy ook 'n paar ysstalaktiete.

Op pad Antarktika toe in opgebreekte pakys.

Antarktika is 'n kontinent van groot kontraste. Die weer kan binne 'n paar uur van helder sonskynweer tot 'n ontsettende storm verander. Onlangs het ons 'n storm beleef wat vir dae aangehou het en wat 'n maksimum windspoed van 208 km/h behaal het. In die somer het ons amper geen storms beleef nie, en kon ek by tye 'n rukkie met 'n kortbroek en T-hemp buite loop. Om sonder beskermende klere in die winter buite te loop, is egter lewensgevaarlik. In die somer het ons 24 uur lig gehad en in die winter kom die son vir sowat 2 maande nie eers op nie.

En tog het God ook Antarktika met sy unieke kenmerke geskape. Ons lees immers in Psalm 24:1: *"Die aarde behoort aan die HERE en die volheid daarvan, die wêreld en die wat daarin woon."* Hoe meer navorsing oor Antarktika gedoen word, hoe meer besef ons hoe pragtig God die aarde geskep het sodat alles presies inmeekaar pas. Ook Antarktika het sy plek

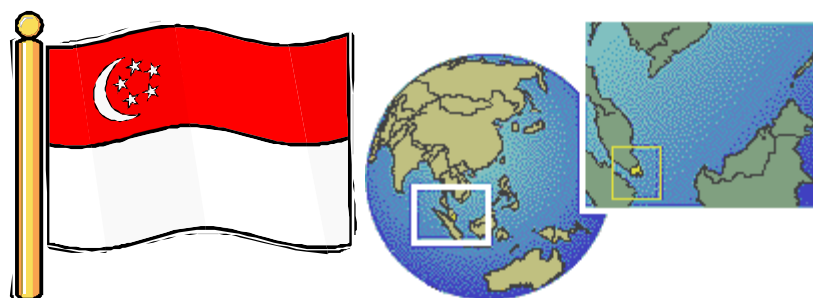
gekry, en speel onder andere 'n groot rol in die klimaat van die wêreld. Geen mens met oop oë kan beweer dat die aarde "toevallig" ontstaan het nie, maar moet bely dat God alles geskape het. Dan besef jy ook weer dat elke asemteug wat jy hier op die aarde kan gee, net onverdiende genade is.

As ek Psalm 8 lees, dan voel dit vir my asof Dawid self hier op Antarktika was: *"O HERE, onse Here, hoe heerlik is u Naam op die ganse aarde!"* Jy kan regtig nie anders om God se almag in alles raak te sien nie. Nog 'n ongelooflike ervaring was om auroras te kan sien. Soos daar noorderligte voorkom, kom daar ook suiderligte voor, wat 'n direkte gevolg van ruimteweer is. In kort is dit lig van allerhande vorms en kleure wat in die hemelruim naby die pole verskyn as gevolg van deeltjies wat in die aarde se magneetveld vasgevang is en met die ionosfeer bots om lig vry te stel. Psalm 8:4 en 5 verwoord dit so mooi: *"As ek u hemel aanskou, die werk van u vingers, die maan en die sterre wat U toeberei het - wat is die mens dat U aan hom dink, die mensekind dat U hom besoek?"* So ook Psalm 19:2: *"Die hemele vertel die eer van God, en die uitpansel verkondig die werke van sy hande."*

Die indrukwekkende yswal wat Antarktika van die see skei.

Alhoewel die lewe hier in isolasie nie altyd so maklik is nie, en die donker, langdurige Antarktiese nag verseker 'n negatiewe effek op jou gemoed het, voel ek tog dat dit alles tot dusver die moeite werd was. Saam met Dawid in Psalm 8 kan ek met oortuiging sê: *"O HERE, onse Here, hoe heerlik is u Naam op die ganse aarde!"*

SINGAPOER, O, SINGAPOER ...

Annette van der Poel bly sedert Maart vanjaar saam met haar ouers, broer en suster in Singapoer. Tanya de Vente het haar in die kuberruimte gaan ontmoet en uitgevra oor hulle doen en late.

Hoekom is julle in Singapoer en wat doen julle?

Ons is hier omdat my pa se werk dit van hom gevra het en ons gedink het dit sal 'n goeie ondervinding wees vir die res van ons om 'n ander land te ervaar. My pa werk as 'n tegniese adviseur vir YORK Transport Equipment vir al hulle takke wêreldwyd, en reis dus baie na plekke soos Indonesië, Jordanië, Irak, Zimbabwe, ensovoorts. Hy bemark ook die firma se produkte in Suidelike Afrika.

Op die oomblik hou ek nog lekker vakansie nadat ek verlede jaar skool klaargemaak het, so ek ontspan baie en doen nie veel nie. Meeste van die tyd loop ek en my ma rond in al die massiewe winkelsentrums en toer rond op die eiland na al die verskillende toeriste-aantreklikhede. Op die minder opwindende dae swem ek, of speel muurbal by die woonstel se fasiliteite.

My ma doen die huishouding en gaan elke nou en dan saam met ons na verskillende plekke. Wanneer my broer en suster nie skool toe gaan nie, gaan hulle saam met hulle vriende uit, wat gewoonlik bestaan uit inkopies, kuier en êrens gaan eet. Een keer 'n week gaan ons gesin ook uit saam met my pa se werksmense en speel óf *tenpin bowling* óf *badminton* (pluimbal).

Vertel meer van die omgewing waar julle woon?

Die eerste ding wat mens hier opmerk as mens in Singapoer aankom, is hoe mooi skoon en groen dit is en natuurlik ook hoe warm dit is. Die hitte slaan mens nogal sodra jy by die lughawe uitstap. Dis heeljaar somer hier, so ek mis lekker die koue wat julle nou in SA het! Singapoer is 'n tropiese eiland wat kleiner is as die hele Johannesburg, so dit is nogal beknopt met al die mense hier, en dus is daar ook oral waar jy kyk hoë geboue wat meeste van die tyd uit woonstelle en kondominiums bestaan. Die omgewing waar ons bly, is redelik stil en rustig.

Verskille tussen ou en nuwe lewe?

Hier in Singapoer is dit baie veiliger as in Suid-Afrika. Dit is nie gevaarlik om op jou eie iewers heen te gaan nie. Dit is ook baie makliker om rond te beweeg oor die hele eiland met hulle baie ekonomiese vervoerstelsel wat bestaan uit bus, taxi en MRT ('n trein wat bo en ondergronds beweeg). Ek weet, sodra mens die woord taxi sê, dink mens aan SA se soort taxi's, maar hier is dit soos in die fliëks, met die geel *cabs* wat oral rondry. Die vervoerstelsel is baie voordelig, want nou hoef ons nie ons ouers te vra om ons orals heen te bring nie!

Kultuurverskille?

Hier is 'n baie groot verskeidenheid van kulture. Sjinese, Indiërs en Maleiers is die

hoofkultuurgroepe wat hier voorkom. Iets wat ek gedink het baie interessant oor die Sjinese kultuur is, is dat wanneer 'n vrou 'n babatjie in die lewe gebring het, sy vir 'n maand lank moet rus om haar kragte terug te kry. In daardie maand doen sy absoluut niks nie. Daar word selfs vir haar spesiale soorte kos voorsien deur gesinne van die kerk. Dus, die res van haar gesin moet vir 'n maand lank die babatjie versorg sonder haar hulp.

Die kos wat die mense hier eet, is ook baie anders as waaraan ek gewoond was in SA. Dis baie *spicy*. Hulle is lief vir kerrie en rissies. Hulle leef hoofsaaklik van noedels, rys en hoender. Kos soos aartappels en steaks is ongelukkig baie duur hier en moet alles ingevoer word van Australië. Geslagte hoenders word hier verkoop met die kop en pote aan!

Uitsig uit woonstel

Is julle betrokke by 'n kerk en hoe funksioneer die jeug daar?

Elke nou en dan gaan ek en my broer (Renier) en suster (Elsje) saam met die jeug van die kerk, die First Evangelical Reformed Church, êrens heen, soos byvoorbeeld strand toe. Waar ons gewoonlik strandvlugbal en strandsokker speel en natuurlik ook swem! Dis net jammer dat die see nie golwe het nie, maar die wit strand en palmbome maak darem op daarvoor. Op Saterdagmiddae het die kerk se jeug Bybelstudies en daarna het ons allerhande sportsoorte. Die ouer jeug van die kerk (ouderdom 17-23j.) het ook al 'n kamp gehad wat ek bygewoon het. Die kamp was 4 dae lank. Dit was langs die see en ons het ook verskeie aktiwiteite gedoen soos *night cycling* en Bybelstudies.

Ons het heeltemal op ons eie gebly, waar ons ook ons eie kos moes koop en eie aandetes verskaf. Dit was baie lekker en ook 'n goeie geleentheid vir my om die mense beter te leer ken.

Die strand

Watter tipe aanpassings moes julle maak?

Die temperatuur is 'n baie groot aanpassing. Die humiditeit is baie hoog en die

temperatuur wissel in die dag van 32-36°C en in die nag koel dit net af tot so 24°C. Net so elke nou en dan reën dit, maar dis net 'n reënbutjie wat omtrent 10 minute aanhou en dit verander nie eers die temperatuur nie! Dit raak net meer bedompig as gevolg van die humiditeit. Die eerste paar maande wat ons hier was, was nogal moeilik, omdat ek niks en niemand geken het nie, en nog geen vriende hier gehad het nie. Maar dit het gelukkig vinnig verander, omdat die kerk se jeug so vriendelik is.

Wat mis jy die meeste van Suid-Afrika?

Almal wat ek ken in Suid-Afrika en my hond mis ek die meeste. Ek mis die oop spasies en die vryheid wat jy in SA het. Verally om jou eie tuin te hê! 'n Mens voel so beknop hier met al die hoë geboue en baie mense oral rondom jou.

Wat doen jy as jy verlang?

Ek e-pos almal wat ek ken en probeer byhou met almal se lewe en gebeure in SA. Dis moeilik om so ver van alles en almal af te wees ...

Ons het hier aangekom in die begin van Maart en iewers in November gaan ons terug SA toe.

Gedigte

LATER IS NOU

Here, ek is nie nou lus
om vir U te lewe.
Ek het eintlik geen tyd:
soveel verantwoordelikhede.

Ek dink nie aan U,
ek bid minimum.
Ek lees wel U Woord,
maar dit dring nie meer in.

Dit is nie meer so
soos dit vroeër was,
toe ek geglo het soos 'n kind
dat U vir my alles was.

Nou dink ek ek's groot
selfs te groot vir U.
Ek kan alleen regkom,
ek't U nie nodig nie.

Daar's altyd wel iets
wat ek eers moet doen,
voor ek aan U kan dink;
voor ek U dinge kan doen.

Wil U tog in my werk
met U Heilige Gees,
sodat ek soos vroeër
weer U kind kan wees.

Leer my tog raaksien
dat U elke sekonde gee,
nou...nou...nou...
sodat ek vir U moet leef.

Dink nooit meer "later",
want as Christus kom, wanneer?
Dan sal daar geen tyd meer wees
en geen "later" meer...

DID YOU ENJOY YOUR LAST PARTY?

How did you arrive at the party? In your car, or your sister's car so that she could drive you home again at the end of the night?

Were you dressed modestly, or were you dressed in a low cut top, and tight jeans so that you would get noticed by that guy you've got your eye on?

***

Did you lean back with a beer in your hand and think "Aah, this is what life is all about"?

Did you grab another, when you know you really shouldn't have?

Did you keep your mouth shut, when you saw someone well on their way to getting drunk or did you speak up to let them know what you thought?

What kind of things did you talk about? Were they wholesome and beneficial, or were they shallow and meaningless?

VERJAARSDAE

Bethal

Jeanné Botha	18-Aug
Elize Botha	25-Aug
Leclue Nienaber	12-Sep
Eugene du Preez	13-Sep
MC Bergh	20-Sep
Sunelle Maritz	20-Sep

Johannesburg

Eunice Boessenkool	27-Sep
--------------------	--------

Kaapstad

Carina van Alten	06-Aug
Ewart Antonides	10-Aug
Lieneke Eefting	03-Sep
Chrisjan van Alten	23-Sep

Maranata

Ria de Vries	02-Aug
Reinier Raimond	15-Sep
Mirjam de Vries	16-Sep
Hester van der Meulen	27-Sep

Pretoria

Wilma Lubbinge	03-Aug
Hilde Ros	05-Aug
Laurike Bosker	21-Aug
Albert Smit	22-Aug
Anja Kamphuis	22-Aug
Hilda Middeljans	03-Sep
Liza de Vente	04-Sep
Marius de Jager	08-Sep
Sjaak Hagg	12-Sep
Magriet Smit	19-Sep

Were the jokes crude and dirty?

Did you inwardly cringe with embarrassment, or did you laugh long and hard with the rest of the party-goers?

Do you continue to silence your conscience when you know really you should be listening to it?

What kind of language did you and your mates use? Did the foul language flow as easily as the beer?

Did you sit with your friends and gossip about what the other girls were wearing? Or did you go and speak to that person who looked a little lost and out of place?

How long did you stay for? Were you at home in time to have a good sleep, so that you could stay awake in church the following day?

Did you find it difficult to answer honestly when your parents asked you about the party the next morning?

Did you go home satisfied that that was a Saturday night well-spent?

Did you realize that during all that time, God was there at the party watching you?